

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

בפני כב' ההרכב :
 השופט אברהם טל, אב"ד
 השופטת יהודית אמסטרדם
 השופטת רות לבהר-שרון
 מאשימה:

מדינת ישראל
 ע"י ב"כ עו"ד פוזננסקי

נגד

1. מעיין עבדה
 ע"י ב"כ עוה"ד ציון אמיר וגיא שמר
 2. יהוסף חיים עבדה
 ע"י ב"כ עו"ד ד"ר חיים משגב

נאשמים:

גזר דין

1

1 הנאשמים, בני זוג, הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של התעללות בקטין
 2 חסר ישע ע"י אחראי ועשיית מעשים מגונים בקטין בן משפחה בנסיבות אינוס
 3 שביצעו כלפי בנם, ד.ע.ע, יליד 4.10.04 בתאריכים 6, 4 ו-10 לספטמבר 2005.
 4 המעשים מתוארים בסעיפים 3-5 לכתב האישום ובפתח הכרעת הדין ונתייחס
 5 אליהם במידה הדרושה לגזר הדין.

6

7
 8 לצורך גזירת דינם של הנאשמים הוגשו לנו תסקירי מבחן ודו"חות הערכת
 9 מסוכנות לגבי כל נאשם ותסקיר נפגע לגבי הקטין כדלקמן:

10

11 (א) תסקירי שירות המבחן מיום 23.6.10 ומיום 6.9.10 לגבי הנאשמת

12

13 1. מתסקיר המבחן עולה שהנאשמת גרושה בשנית, בת 33, בת
 14 למשפחה שמרנית שעלתה מגרוזיה, ולה הורים ושלושה אחים.
 15 היא סיימה 12 שנות לימוד, שירתה בשרות לאומי בקופ"ח ולא
 16 הצליחה להתמיד במקומות עבודה. היא התחתנה לראשונה בגיל
 17 18.5 בשידוך, לאחר שנה וחצי התגרשה ובדצמבר 2004 התחתנה
 18 עם הנאשם לאחר מספר חודשי היכרות, במהלכם החליטה לנהל
 19 אורח חיים חרדי.

20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשמת תיארה את חייה עם הנאשם כסבל מתמשך, שאופיין
 2 באלימות פיזית, נפשית ומינית של הנאשם כלפיה, בגינה
 3 אושפזה בבי"ח והגישה תלונות במשטרה, התנהגות אשר
 4 החריפה לאחר לידת בנם, שבו טיפלה לבדה ללא עזרת הנאשם.
 5 בחודש אוקטובר 2009 אושפזה הנאשמת בבי"ח פסיכיאטרי
 6 בשל מצב פסיכוטי פרנואידי, ניתן לה טיפול פסיכיאטרי
 7 תרופתי, והמל"ל קבע לה 100% נכות פסיכיאטרית.
 8
- 9 הנאשמת התקשתה להתייחס לעבירות שבהן הורשעה ולא נתנה
 10 הסבר למעשיה. היא הביעה דאגה לשלומה ולעתידה של הקטיין,
 11 וטענה כי היא חשה גועל כלפי המעשים שנעשו בו. כמו כן
 12 ביטאה כעס על בעלה, שראה את המעשים וצילם אותה במקום
 13 לעצור אותה.
- 14 הנאשמת הייתה מנותקת רגשית, התייחסה בחשדנות לשאלות
 15 שנשאלה, וביקשה להסביר את משמעותן בטרם השיבה. היא
 16 התקשתה לגלות אמפטיה כלפי הפגיעה בבנה, אך הביעה דאגה
 17 להמשך התפתחותו. כמו כן היא ביטאה חשש מהשלכות החליך
 18 המשפטי על חייה, וחשה מועגשת על כך שבנה נלקח ממנה.
 19
- 20 קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת היא אישה בעלת רמה
 21 קוגניטיבית ורגשית דלה. בולטת אצלה גישה פאסיבית וקורבנית
 22 לחיים, ונטייה לרצות את הסביבה ולהיות תלויה באחר. עוד
 23 התרשמה מניתוק רגשי ויחס אפאתי של הנאשמת למתרחש,
 24 היא השתמשה במנגנוני הגנה של פיצול, הכחשה והשלכה ולא
 25 הגיבה באופן עקבי לשאלות.
 26
 27
 28
 29
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 6.9.10, שהוגש לאחר קבלת חו"ד
 להערכת מסוכנות, קובעת קצינת המבחן כי מאחר והנאשמת
 אינה מתאימה לטיפול בתחום המיני, היא נמנעת מהמלצה
 טיפולית בעניינה, אך היא ממליצה לחביא בחשבון במסגרת
 השיקולים לעונש את העובדה כי מאז ביצוע העבירות עברו חמש
 שנים, בנה שהיה קורבן העבירה עבר לאימוץ, וכיום היא לא
 נמצאת בקשר זוגי משמעותי ומטופלת נפשית.

חו"ד מטעם המבחן להערכת מסוכנות לגבי הנאשמת

1. בשיחה עם מעריכת המסוכנות, הנאשמת שללה שימוש בסמים, אלכוהול
 והימורים. שיתוף הפעולה שלה ביחס לתכנים מיניים היה חלקי, מניפולטיבי
 ומגמתי. היא השתדלה להעביר מסר לפיו מיניות אינה מעסיקה אותה כלל
 ושללה אפשרות של פנטזיות מיניות סוטה. היא שללה משיכה מינית לקטינים
 או קיומן של פנטזיות מיניות על קטינים וצריכת שירותי מין בתשלום.
- במהלך הבדיקות בלט דפוס שבו גרמה הנאשמת לעצמה לפרוץ בבכי, מקום בו
 התבקשה להתייחס לתכנים מסוימים, ע"י טכניקה של מיקוד עיניה בפינה
 בקיר, אך כאשר נאמר לה שהדמעות שלה "אינן עובדות" הבכי פסק באחת.
2. ההתרשמות הקלינית של מעריכת המסוכנות היא כי הפנומנולוגיה של
 העבירה, כפי שמופיעה בכתב האישום ובפירוט בהכרעת הדין, אינה מאפשרת
 לקבוע בוודאות קיומה או אי קיומה של פתולוגיה מינית. ייתכן שמערכת
 היחסים בין הנאשמת לבעלה והפגיעה בקורבן התבססה על מערכת יחסים
 פתולוגית וצרכים פתולוגיים סדיסטיים - מזוכיסטיים של שני בני הזוג, ולא
 ניתן לראות בחלופי הזמן פקטור המפחית מסוכנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 מעריכת המסוכנות קבעה שחנאשמת אינה לוקחת אחריות על מעשיה, ואינה
2 מגלה כל תובנה למעשיה או אמפתיה של ממש לקורבן, היא מביעה תפיסה
3 קורבנית לסביבתה אשר נמנעת מקונפליקטים כשמדובר בעברייני מין, מהווה
4 גורם סיכון.

5
6 עוד כותבת מעריכת המסוכנות, כי העובדה שהנאשמת לא עברה כל התערבות
7 טיפולית הקשורה ישירות לעבירות המין שביצעה, העובדה שהיא מביעה עמדה
8 הגנתית לפיה היא משוכנעת כי היא אינה מסוכנת אלא מהווה קורבן של
9 נסיבות, ומבחינתה היא לא היתה מסוכנת מעולם משום שאינה זוכרת את
10 ביצוע המעשים, כמו גם העובדה שהיא שוללת כוונה מינית כלשהי - מגבירות
11 את מסוכנותה המינית לטווח ארוך.

12 לדבריה מדובר בנבדקת המביעה באופן עקבי ובבטחון מופרז עמדה לפיה אין
13 היא רואה כל סיכון עתידי מבחינת ביצוע עבירות מין בעתיד - עמדה שעל פי
14 הידע הקיים כיום מגבירה את הסיכון לרצידיביזם.

15
16 על אף האמור, הערכת המסוכנות של הנאשמת, לאחר שילוב גורמי הסיכון
17 וההתרשמות הקלינית, היא בינונית לטווח הארוך.

תסקיר שירות המבחן לגבי הנאשם

18
19
20
21 1. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, יליד 1977, ללא עבר פלילי, גרוש
22 בשנית, אב לקורבן העבירה, כבן 5, שנמסר לאימוץ. הוא מנהל אורח חיים דתי
23 ולא גויס על בסיס אמונתו, הוא עובד חלקית כעצמאי כמשווק מוצרים ולומד
24 תורה בגפו.
25 הנאשם הוא בן למשפחה בת 5 נפשות, למד בישיבות וקיבל פטור משרות צבאי,
26 הוא היה נשוי כשלוש שנים ללא ילדים ובסוף שנת 2003 התחתן עם הנאשמת,
27 כשמערכת היחסים איתה התבססה על משיכה מינית הדדית. לידת בנם
28 הגבירה את הריחוק בינו לנאשמת, הוא חש מרוחק ודחוי על ידה, ולטענתו,
29 הוא התנגד למעשיה בקטין מתוך תחושת פגיעה בגבריותו ובדימויו העצמי.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם טען שהוא אינו זקוק לטיפול מאחר ואינו פדופיל ולא חש משיכה
2 מינית לקטינים, הוא הפיק תועלת מטיפול פסיכולוגי שעבר, מקיים קשר חברי
3 עם גרושה ואם לשני ילדים ולא יתנהג בצורה דומה בקשריו הזוגיים בעתיד.
4
5 הנאשם התקשה לקחת אחריות ולראות את חלקו בביצוע העבירות, שלל
6 ביצוע עבירות כלפי בנו, והשליך האחריות לביצוען על הנאשמת, שהיא אישה
7 תוקפנית ואלימה וממוקדת בדחפיה המיניים, בעוד הוא אדם שקט שאינו
8 אלים
9
10 קצין המבחן התרשם שהנאשם אמנם אינו בעל קווים פדופיליים, אולם הוא
11 חלש, כוחותיו האנשיותיים מוגבלים, הוא מתקשה בעימותים ונוטה לוותר.
12 בתארו את האירועים שבוצעו בבנם, אף שהפחית כמעט טוטלית מחלקו שלו
13 והשליך את האחריות לביצועם על אשתו, ניכר כי ביצע עיוותי חשיבה, תפס
14 את בנו התינוק כמתחרה בראף קינא בו.
15 הנאשם אמנם הביע נכונות להשתלב בטיפול, אך נכונותו נובעת מהחליך
16 המשפטי המתנהל נגדו, ולא מתוך הבנתו כי הוא נזקק לרמת בדיקה מעמיקה
17 נוספת של מניעיו ודפוסי התנהגותו הבעייתיים.
18
19 בסיכום התסקיר נכתב כי מאחר והנאשם מתקשה לקבל אחריות על רוב
20 מעשיו ועמדתו היא שהוא לא זקוק לטיפול נוסף, ולאחר חומרת מעשיו, אין
21 לשרות המבחן המלצה טיפולית בעניינו, ובמידה ויוחלט על עונש מאסר יבדקו
22 צרכיו ונכונותו לקבל הטיפול במסגרת מב"ן.
23

חוו"ד מטעם המרכז להערכת מסוכנות מיום 25.6.10 לגבי הנאשם

- 1 עפ"י האמור בחווה"ד בחלק ניכר של הבדיקה ניסה הנאשם לנהל את הבדיקה
2 ובעיקר להאשים את חסביבה. הוא דיבר ארוכות על נושאים שנוח לו להציג,
27 אך כאשר התבקש להשיב על שאלות שלא היה לו נוח איתן, הוא לא נידב
28 פרטים אלא השיב תשובות לאקוניות. כמו כן הוא ניסה לקרוא את רישומי
29 הבודק למרות שנתבקש לחדול מכך מסי פעמים.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1
- 2 2. לדברי מעריך המסוכנות הנאשם עשה דבלואציה לאשתו למול היעדר כל
- 3 בעייתיות שלו, הוא הכחיש את ביצוע העבירות וכל אספקט מיני במעשיו, וטען
- 4 שוב ושוב כי רק רצה להוכיח כי "האישה היא הבעיה".
- 5 לדבריו, הוא ניסה להתלונן במשטרה על אלימות מצד אשתו, אולם שוב ושוב
- 6 הואשם באלימות כלפיה. הוא דיבר רק על עצמו והחשלוכות עליו, ואף לא
- 7 הזכיר ולו פעם אחת את בנו ואת העובדה כי הבן הועבר לאימוץ. הוא לא
- 8 התעניין בהשלכות האפשריות של הפגיעות על בנו, אלא רק התמקד בעצמו,
- 9 טען שהמעשים לא עוררו אותו מינית, והכחיש כי עודד את אשתו להמשיך
- 10 בביצוע העבירות. לאורך כל הבדיקה טען הנאשם כי הוא קורבן ותאר את
- 11 עצמו כנגרר ואת נשותיו כבעייתיות, מניפולטיביות ומאיימות.
- 12
- 13 באשר להיבטים המיניים של מעשיו ענה הנאשם שאשתו דרשה מין מגוון ללא
- 14 הרף, והוא נאלץ לנסות לספק את צרכיה, משום שחשש שאחרת תבגוד בו עם
- 15 גברים אחרים. למרות שהציג את עצמו כמסכן, שנאלץ לקיים מגע מיני, הרי
- 16 בשלב מתקדם יותר בבדיקה, לאחר עימות מול כתובים, שינה את גרסתו, וטען
- 17 כי הוא מאוד נהנה מהמין המגוון והמרובה עם אשתו, התקשה לשמוע שהיא
- 18 טוענת שהילד יותר טוב ממנו במיטה, וניסה להוכיח שהוא "לא פחות טוב".
- 19 גם בזמן הבדיקה בלטו אצל הנאשם עיוותי חשיבה והוא תאר כי "התחרה"
- 20 בפעוט בן מספר חודשים במסוגלות מינית ומסוגלות לספק מינית. מדברים
- 21 אלה ניתן ללמוד כי הנאשם לא מסוגל לחוש אמפטיה לקורבן, ובעיקר כי הוא
- 22 עסוק בעצמו ובצרכיו.
- 23
- 24 בהמשך הדברים אמר הנאשם שמזה כחמש שנים הוא לא מקיים יחסי מין ולא
- 25 חש כל צורך בכך. בעבר הוא קיים יחסי מין מרובים משום שנגרר אחר אשתו
- 26 ונהנה ממגע מיני מרובה עם אשתו. הוא היה בטיפול פסיכולוגי, שחיוק אצלו
- 27 את גישתו הקורבנית ותפיסה מרוחקת ומוחצנת, והוא אינו חושב שהוא זקוק
- 28 לטיפול ייעודי לעברייני מין.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

3. ההתרשמות הקלינית של מעריך המסוכנות היא מאדם המאופיין בקסם אישי שטחי ואפקט שטוח, שבולטת אצלו שקרנות, מניפולטיביות ולאקוונות בתחום הרגשי. הוא מנסה להציג עצמו כמסכן, נגרר, פאסיבי, דימויו העצמי והגברי נמוכים, הוא מחזיק בעיוותי חשיבה ומתאר כי קינא ו"התחרה" בפעוט. לא ניתן לפסול כי הפגיעה המשותפת הייתה הקצנה מעוותת נוספת בניסיונות לזכות בריגושים וגיוון בתחום המיני, ואף קיימים אלמנטים מסוימים של סאדו-מזוכיזם. לא ניתן לפסול כי אלימות הדדית היוותה גורם מיני וענתה על צרכי הפתולוגיים של הנאשם, אשר מרוכז בעצמו וחסר אמפטיה לקורבן, ללא יכולת לקחת אחריות והוא חסר חרטה או תחושות אשם.
4. מעריך המסוכנות התרשם שמדובר באדם עם מופרעות אישיותית, כוחני, קנאי, רכושני ומחזיק בעיוותי חשיבה. לא ניתן לפסול קיומה של היפר סקסואליות, הוא לא מפיץ תועלת ממשית מהטיפול, וככל הנראה הוא לא מעוניין באמת בשינוי ממש.
- סביבתו הקרובה של הנאשם מאמינה בחפותו ומשכך היא לא משמשת גורם מציב גבולות, ובהתבסס על פאקטוריים סטאטיים, דינאמיים וקליניים מסוכנותו המינית מוערכת כבינונית-נמוכה לרצף הביזום מיני.

תסקיר הנפגע לגבי הקטין

1. תסקיר הנפגע מצביע על הקשיים של הקטין, כבר מהרגע שהוצא מבית משפחתו הביולוגית. הקטין הגיע מפוחד, צעק ונרתע מאנשים שהביטו עליו, כאשר עיקר הפחדים היו מגברים, והוא אף התנגד לקרבתו של האב המאמץ במשך שנה, קרבה שהייתה מביאה אותו להתפרצות והתנגדות פיסית.
- כאשר הקטין היה יוצא מחוץ לביתו הוא היה מבקש מהאם המאמצת לשוב הביתה, הוא נרתע אף מחיבוק שלה וביקש להתנשק איתה בפה.
- לאחר מאמצים רבים של בני המשפחה המאמצת הקטין החל לבטוח בסובבים אותו ולהראות סימנים של אמון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בגיל 3 הקטין השתלב בגן באופן הדרגתי, שם הוא נוהג לשחק בדרי"כ לבד וכן
 2 נצפית פאסיביות מצידו למול הילדים האחרים, כשהוא חסר בטחון עצמי,
 3 עצור ומסויג. לאחר שהקטין למד לבטא עצמו, הוא פנה לאמו ואמר "בואי
 4 נעשה בולבול", כשהוא משיב לה שלמד את זה "מאמא... אמא אחרת".
 5
 6 עורכת התסקיר כתבה כי למרות גילו הצעיר, הטראומה קיימת אצל הקטין
 7 בשל החוויות הקשות שעבר בשנה הראשונה לחייו והוא נמצא בסיכון גבוה
 8 מבחינת התפתחותית. מבחינה רגשית הקטין תואם ילד בן שנתיים, הוא נמצא
 9 בסיכון להיות אובייקט להתעללות מינית עתידית ויש לשמור עליו באופן
 10 צמוד, לנהוג עמו בזהירות ולפעול בהתאם לקצב ההתפתחות שלו.

טענות ב"כ המאשימה:

- 11
 12
 13
 14 1. ב"כ המאשימה מדגישה את חומרת המעשים ושאת הנפש מהם, את פגיעת
 15 הנאשמים בנפשו ובכבודו של הקטין, בטרם היותו כבן שנה, במעשי זוועות
 16 "שלא יעלו על הדעת".
 17 העובדה שמדובר באישום אחד, הכולל מספר מעשים, אינה צריכה לפעול
 18 לטובת הנאשמים, ויש לחתייחס לכל אחד מן המקרים כחמור בפני עצמו.
 19
 20 ב"כ המאשימה מפנה לתפ"ח 1063/08, בימ"ש מחוזי ב"ש, **מדינת ישראל נ'**
 21 **הרוש**, (לא פורסם) שם נידונה אם שקיימה יחסי מין פעם אחת בלבד עם שני
 22 בניה הצעירים, והורשעה בקיום מעשים מגונים, לאחר שהודתה במיחוס לה,
 23 ל- 8 שנות מאסר. המקרה שלפנינו הוא בעל חומרה יתרה וגבוהה יותר.
 24
 25 2. ב"כ המאשימה מפנה לתסקיר הנפגע לפיו הקטין עודנו סובל מפגיעות קשות,
 26 לאחר שהוצא לאימוץ מיד לאחר חשיפת המעשים. העו"ס שערכה את
 27 התסקיר טיפלה בקטין מאז הוצא מביתו ונמצאת בקשר קבוע עם המשפחה
 28 המאמצת, ולפיכך הטענה שהיא לא שוחחה עם הקטין דינה להידחות.
 29 מדובר בילד פעוט שספג פגיעות קשות, שהשלכותיהן קשות, וקשה לאמוד את
 30 חומרת הפגיעה ומצבו בעתיד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ב"כ המאשימה מדגישה את מצבו הקשה של הקטין מהרגע הראשון שבו נבדק,
 2 את הבעייתיות בהתפתחותו, את חוסר הביטחון ואת החשש כי יהפוך בעתיד
 3 לפוגע.
 4
- 5 ב"כ המאשימה מפנה להערכת המסוכנות שהוגשה בעניינה של הנאשמת לפיה
 6 רמת המסוכנות המינית שלה לטווח הארוך היא בינונית. מודגש אופייה
 7 המניפולטיבי של הנאשמת, שלא לוקחת אחריות על מעשיה ולא מגלה תובנה
 8 למניעים שהובילו לביצוע העבירה. מאז ביצוע העבירות הנאשמת לא עברה
 9 טיפול, ויש בכך כדי להגביר את מסוכנותה.
 10 כמו כן מפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשמת נמצאה
 11 בלתי מתאימה לטיפול מיני, וקצינת המבחן נמנעה מהמלצה לגביה.
 12
- 13 באשר למצבה הנפשי של הנאשמת טוענת ב"כ המאשימה שביהמ"ש קבע כי
 14 הנאשמת כשירה לעמוד לדין ולא סובלת ממחלת נפש פעילה. אל מול מצבה
 15 הנפשי מבקשת ב"כ המאשימה כי ביהמ"ש ישים לנגד עיניו את מצבו הנפשי
 16 של הקטין.
 17
- 18 ב"כ המאשימה מפנה להערכת המסוכנות לגבי הנאשם, שהיא בינונית-נמוכה.
 19 הנאשם לא התעניין כלל בהשלכות האחריות על בנו ובלטו אצלו עיוותי
 20 חשיבה. מעריך המסוכנות התרשם שהנאשם משקר ומתנהג במניפולטיביות,
 21 מציג עצמו כפאסיבי, הוא בעל הפרעת אישיות, כוחני ומרוכז בצרכיו.
 22 נתונים דומים עולים גם מתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם אינו לוקח
 23 אחריות על מעשיו, חסר אמפתיה לקטין, מביע נכונות לטיפול מטעמים זרים
 24 ולפיכך אין המלצה טיפולית בו.
 25
- 26 ב"כ המאשימה טוענת שהנאשם – אבי הילד, היה בבית ויכול היה לעצור את
 27 המעשים, אך הוא לא עשה דבר על מנת למנוע אותם ולהציל את בנו הקטין.
 28 טענות הנאשם לפיהם הוא לא התלונן מאחר וחשש שלא יאמינו לו נדחו
 29 בהכרעת הדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.ג. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם היה נוכח, פעיל, והתבונן במעשיה של הנאשמת, ובסופו של דבר אף
 2 קיים עימה יחסי מין, לאחר פעילותה עם הקטין. הוא נהנה מן המעשים ולכן
 3 לא עצר אותם. הנאשם אמנם חשף את המעשים, אך לא עשה כן מהסיבות
 4 הנכונות, אלא בשל רצונו לנקום בנאשמת.
 5
 6 לטענת ב"כ המאשימה, אין בחלוף הזמן כדי להקל עם הנאשמים, שכן הליך
 7 שמיעת ההוכחות נמשך זמן רב. גם בחלוף 5 שנים ניתן לראות שלא קיימת
 8 עדיין הפנמה או תובנה מצד הנאשמים, והם אינם לוקחים אחריות על
 9 מעשיהם ובכך יש כדי להוות נימוק לחובתם. כמו כן, 5 השנים שחלפו איפשרו
 10 קבלת אינדיקציה אודות הנזק שנגרם לקטין, שכן למעשי הנאשמים יש
 11 השלכות ארוכות טווח, שאת אותותיהם ניתן לראות כבר כעת.
 12
 13 ב"כ המאשימה סבורה כי העונש הראוי לכל אחד מן הנאשמים הנו מאסר
 14 ממושך ומשמעותי בפועל, שירוצה במצטבר בגין כל אחד מהמעשים שבוצעו
 15 ולאורך כל התקופה.
 16 יחד עם זאת, ב"כ המאשימה מוצאת פני יש לבצע מדרג בין העונשים, כאשר
 17 עונשה של הנאשמת צריך להיות חמור מזה של הנאשם. הנאשמת הייתה
 18 מודעת למעשיה והתנהגותה הייתה רצונית. משקבע ביהמ"ש שהנאשמת
 19 הייתה מודעת למעשיה ולהשלכות האפשריות, ולאור מסוכנותה המינית, חוסר
 20 התובנה ואי לקיחת האחריות, יש להטיל עליה מאסר ממושך ומשמעותי
 21 שיביא לביטוי את סלידת ביהמ"ש מן המעשים.
 22

טענות ב"כ הנאשמת:

- 23
 24
 25 1. לטענת ב"כ הנאשמת טיעון המאשימה לעונש חורג מהמידה הראויה לאור
 26 נסיבותיו המיוחדות של המקרה ונסיבותיה של הנאשמת.
 27 ב"כ הנאשמת מדגיש את היותה של הנאשמת "שבוייה" בידי הנאשם, לאחר
 28 שהיא ביקשה שלא ינוהלו הוכחות והנאשם סרב. על המאשימה לזקוף את
 29 חלוף הזמן לטובת הנאשמת מאחר והיא ביקשה לסיים את התיק עוד
 30 בתחילת ההליך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1
- 2 באשר לטענה אודות ריבוי המעשים כנסיבה לחומרה, מדובר בכתב האישום
- 3 בשלושה מקרים בלבד וגם אם פתיח כתב האישום מייחס לנאשמים מעשים
- 4 שנעשו במחצית השנייה של שנת 2005 ועד תודש ספטמבר של אותה שנה, הרי
- 5 לא ניתן להתחשב במעשים הנוספים על אלה שנעשו בתאריכים 4/9, 6/9, 10/9,
- 6 וטענה בדבר מעשים נוספים היא מחוץ למסגרת הכרעת הדין.
- 7
- 8 עוד לדברי ב"כ הנאשמת, מרשתנו אינה עבריינית אלא מדובר באישה חולה,
- 9 אומללה, ופצב הנפשי הוא מוקד העניין. אמנם ביהמ"ש קבע כי הנאשמת
- 10 כשירה לעמוד לדין אך אין משמעות הדבר כי היא בריאה בנפשה.
- 11 הפסיקה מכירה במצב נפשי קשה והפרעת אישיות כנסיבות שיש לשקול
- 12 לקולא.
- 13 ב"כ הנאשמת מפנה לחוות הדעת בעניין מצבה הנפשי של הנאשמת, לפיהן היא
- 14 מצויה "באזור הדמדומים" בין אחריות פלילית לבין מי שפטור מאחריות
- 15 פלילית". עוד מפנה ב"כ הנאשמת למסמך מבי"ח לבריאות הנפש באר יעקב
- 16 לפיו הנאשמת התאשפזה ביום 7.10.09 למשך 40 יום במחלקה סגורה במצב
- 17 פסיכוטי פרנואידי, ובעקבות כך היא הופנתה למוסד לביטוח לאומי שקבע לה
- 18 דרגת אי כושר יציבה בשיעור של 100%.
- 19
- 20 4. ב"כ הנאשמת הדגיש את יחסו האלים של הנאשם כלפי הנאשמת, וטען כי הוא
- 21 שלט בה ונהג בה כבחפץ. הנאשמת אישרה שהיא הכתה את הנאשם כמה
- 22 פעמים, אך היה זה כתגובה להתנהגות שלו כלפיה.
- 23 לנאשמת לא היה כלל מפתח לבית ולא הושאר לה כל שיקול דעת בחיי
- 24 המשפחה, בהיותה בחודש השישי להריונה היא התמוטטה והנאשם סרב
- 25 לפנותה לבית החולים.
- 26 הנאשם שידל את הנאשמת לבצע את המעשים נשוא כתב - האישום, הוא
- 27 עודד אותה, וגרם לה לבצע אותם כשיצר נקמנות מניע אותו. הנאשם, שאינו
- 28 לוקה בנפשו, שם בפני אשתו מכשול בידועו כי הוא מנצל את מצבה הנפשי
- 29 ומפעיל כוחו כלפיה. באם ביהמ"ש יחליט על ענישה במדרג- הרי שהנאשמת
- 30 צריכה להיות ברמת ענישה נמוכה מזו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1
- 2 עוד טען הסניגור המלומד כי תסקיר הנפגע הוא חוו"ד מטעם עו"ס ולא חוו"ד
- 3 מטעם מומחה לבריאות הנפש או להתפתחות הילד. חלק מהמסקנות
- 4 מבוססות על דיווחים שהתקבלו מהגנת ומהורים המאמצים, והעו"ס לא
- 5 שוחחה בעצמה עם הקטין, כך שהתסקיר לא מהווה חוו"ד מקצועית שניתן
- 6 לסמוך עליו.
- 7 כמו כן, לא הוצגו מחקרים רפואיים או מדעיים המצביעים על פגיעה עתידית
- 8 אפשרית בילד, שנפגע בגיל כה צעיר, ואי אפשר לקבוע בוודאות שיש זיכרון
- 9 בגיל זה. סביר להניח שגם אלמלא נפגע הקטין פגיעה מינית, אם היה נשאר
- 10 במשפחה הביולוגית שלו, והיה נבדק היום, היו מוצאים שהוא בעל כשלים
- 11 התפתחותיים בשל גורמים גנטיים.
- 12
- 13 ב"כ הנאשמת לא מצא קשר בין הפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה ובין המקרה
- 14 דנן, מעבר לעובדה שהנאשמת היתה האם, שכן במקרה נשוא פסה"ד מדובר
- 15 היה על אונס ממש, שנעשה בשני ילדים, בגילאים 9 ו-10, בעלי הבנה ברורה
- 16 של מה מותר ומה אסור, ומדובר היה בגילוי עריות של ממש.
- 17
- 18 נסיבות המקרה החריגות לא מאפשרות להעריך את מסוכנותה המינית של
- 19 הנאשמת, שכן חסר בסיס תיאורטי לכך. הפקטורים הנמדדים ביחס לגברים
- 20 לא מתאימים בהכרח לבדיקה של נשים, ומכאן יש להסיק שאם הנאשמת
- 21 היתה נבדקת אצל בודק אחר סביר שתוצאת הבדיקה היתה שונה.
- 22 בנוסף, חווה"ד מתייחסת לאמור בכתב האישום, באשר לתקופה של 5 חודשים
- 23 שבה בוצעו המעשים, ולא לאמור בהכרעת הדין אשר מייחסת לנאשמת מעשים
- 24 בשלושה במועדים מדויקים.
- 25 ב"כ הנאשמת לא מסכים לטענה העולה מהערכת המסוכנות לפיה להיות
- 26 המשפחה מגוננת על הנאשמת יש משקל בקביעת רמת המסוכנות שלה.
- 27 לטענתו, אין רלוונטיות לדעת קרובי משפחתה על מידת מסוכנותה המינית של
- 28 הנאשמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 יתרה מזאת, מעריכת המסוכנות הייתה מודעת לאשפוז הנאשמת בבית
 2 פסיכיאטרי וכן לדרגת הנכות שנקבעה לה, אך לא קיימת התייחסות לכך
 3 בחוות הדעת.
 4
 5 8. הנאשמת הייתה במעצר במשך כחודש וחצי, ולאחריו היא נשלחה למעצר בית,
 6 שבו היא נמצאת מזה 27 חודשים. היא נמצאת בבית הוריה ומתייסרת על כך
 7 שבנה הועבר לאימוץ. בהתחשב במצבה הנפשי זוהי הפנמה, ואין הצדקה לגזור
 8 על הנאשמת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.
 9 בנוסף, אין מדובר ב"מכת מדינה" או בתופעה שיש להרתיע מפניה או למגרה.
 10 לנאשמת אין עבר פלילי, והיא כבר נענשה בכך שבנה הוצא מחזקתה.
 11

טענות ב"כ הנאשם

- 14 1. הנאשם, שהינו מבוגר יחסית, אינו אדם נורמטיבי, שעבד כל חייו לפרנסתו,
 15 ולרוע מזלו נישא לאישה לא בריאה בנפשה. הנאשם נפל קורבן לאישה חולה
 16 ובעלת בעיות נפשיות לא פטריות. הוא ניסה מאז שהתגלתה לו מחלתה לסייע
 17 בידיה ואף פנה לגורמים שונים (עו"ס, רופאים וכד') כדי שתקבל עזרה.
 18
 19 2. הנאשם חשב שהבאת ראיות חפציות: צילומי הנאשמת, תסייע בידו למנוע את
 20 המעשים ואולי אף לגרום לה להסכים לפרידה ממנו.
 21 הראיות מלמדות כי הנאשם לא פגע או התעלל בקטין אף פעם, אלא הוא עמד
 22 ותיעד את האירועים, ומסר את הראיות, בצרוף פתקים, בכל שהוא מצא לנכון,
 23 למשטרה, ולאחר מסי ימים מסר את החומר המצולם כולו.
 24
 25 3. הנאשם לא צריך להיענש רק משום שעמד ולא עשה דבר, על בסיס פיקציה
 26 משפטית של מבצע בצוותא. יתרה מכך, הנאשם מנע את המשך המעשים
 27 ואלמלא פנה למשטרה ייתכן והם לא היו נחשפים כלל.
 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הערכת המסוכנות מעלה כי רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם היא בינונית-
 2 נמוכה, הוא מעולם לא פגע באיש, ויש בחמש השנים שחלפו כדי להוות
 3 אינדיקציה לכך שהוא אינו מסוכן מינית.
 4
- 5 באשר לחווי"ד שירות המבחן, צריך לזכור כי קיים סוג של מלכוד לאדם
 6 שהורשע וחש שאינו אשם ביחס למידת החרטה וההפנמה. הנאשם לא היה
 7 שותף להנאה המינית, הוא סבר שהוא פועל כשורה כאשר צילם את הנאשמת
 8 ופנה עם הראיות למשטרה ולפיכך, הוא לא יכול לחוש בחרטה או בהפנמה של
 9 מעשיו
- 10
- 11 הנאשם נמצא 29 חודשים במעצר בית, בנוסף למספר ימים בהם היה עצור.
 12 הוא נאבק על הזכות להחזיק בבנו, וביהמ"ש מתבקש שלא להטיל עליו עונש
 13 מאסר בפועל.

דברי הנאשמים

- 16
- 17 הנאשמת הביעה צער וטענה כי הקטין היה כל עולמה. לטענתה, הנאשם הוא
 18 שהכניס אותה למצב בו פגעה בבנה, והיא לא הייתה עושה כן אלמלא פעלה
 19 לפי הוראותיו. עוד הוסיפה כי הנאשם ניצל את מצבה הנפשי הקשה.
 20
- 21 הנאשם הדגיש את היותו נתון במעצר בית מזה זמן רב, ואת הקושי שחווה
 22 בפרשה כולה "קודם כל בתור בן אדם, לא בקשר לנאשם. על המעשים האלו
 23 שכל אדם מצטער עליהם וזה מעשים כואבים", ובהמשך אמר: "אני מצטער
 24 על מה שקרה לילד, אך לא פגעתי בו".
 25 לטענתו, הוא נפגע פיזית מהנאשמת ונתקל בקושי של ממש להשתלט עליה,
 26 והפרשה פגעה בפרנסתו.
 27 הנאשם הגיש מסמכים המעידים על עזרתו לזולת, וביקש לאפשר לו לפתוח
 28 בחיים חדשים.
 29
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

דיון והכרעה

1

2

3 מעשי ההתעללות והמעשים המגוונים שעשו הנאשמים בבנם הקטין בהיותו
4 כבן שנה, הם מעשים חמורים ביותר.

5 התבוננות בצילומים שצילם הנאשם את מעשי הנאשמת (ת/56 - ת/62), כפי
6 שתוארו בדו"חות הצפייה ת/26 ובהכרעת הדין, מלמדת על חומרתם.

7 אין בעובדה שהמעשים בוצעו במשך שלושה ימים כדי להקל על הנאשמים,
8 שכן במהלך כל יום בוצעו מספר מעשים מיניים בתינוק.

9 כך ביום 4.9.05 בבוקר קרבה והרחיקה הנאשמת את פיה מאיבר מינו של
10 הקטין, כששניהם עירומים, ובערב היא אוננה באמצעות גופו, כששניהם
11 עירומים והוא שוכב עליו.

12 ביום 6.9.05 בבוקר הניחה הנאשמת את ראשו של הקטין על איבר מינה
13 ואוננה, וביום 10.9.05 בבוקר אוננה הנאשמת לאחר שהניחה את הקטין על
14 איבר מינה, וכך עשתה גם בשלוש הזדמנויות נוספות במהלך אותו יום.

15

16 עוד יודגש, כי הנאשם נכח בחדר השינה בו עשתה הנאשמת את המעשים
17 המגוונים בקטין והתעללה בו. ביום 10.9.05 הוא שכב בינה לבין הקטין, כשהיא
18 החלה לאונן, ולאחר מכן הוא הביא את הקטין לחדר השינה, שם אוננה
19 הנאשמת כשהיא מחככת את איבר מינה בגופו של הקטין.

20 הנאשם נכח במהלך מרבית המעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין ורק
21 פעם אחת ניסה להוציא אותו מידיה של הנאשמת, וזאת ללא הצלחה.

22 לא מדובר רק בנוכחות פסיבית של הנאשם, אלא בנוכחות שעודדה את
23 הנאשמת להמשיך במעשיה כדי לגרות את שניהם לקראת יחסי מין שקיימו זה
24 עם זו סמוך לאחר עשיית המעשים.

25

26 לאור האמור לעיל אין לקבל טענת ב"כ הנאשם שיש להקל באופן משמעותי
27 בעונשו של הנאשם ביחס לעונש שיוטל על הנאשמת שכן הנאשם נכח במרבית
28 המעשים המגוונים ומילא בחלקם תפקיד פעיל, ואף עודד את הנאשמת
29 להמשיך בהם, כאשר מטרתם הייתה, כאמור, לגרות גם אותו מינית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מעשיו של הנאשם אינם פחותים מאלו של הנאשמת, שכן גם אם הוא לא ביצע
 2 בפועל את המעשים וההתעלל בקטין, הרי הוא נטל חלק משמעותי במעשיה
 3 של הנאשמת, כמתואר לעיל, וביתר פירוט בהכרעת הדין. הוא צילם את מעשי
 4 הנאשמת על מנת לתעד את תקיפתו על ידה כדי שתהיינה לו ראיות תומכות
 5 בתלונות שהגיש למשטרה על התנהגותה האלימה כלפיו, לאחר שהמשטרה לא
 6 טיפלה, לטענתו, בתלונות שהגיש ללא ראיות תומכות.
 7 עוד יש לומר בענין זה כי הנאשם לא העביר מיד למשטרה את כל מה שצילמו
 8 המצלמות שהתקין בדירתו, ואשר תיעדו גם את מעשי הנאשמת שנעשו
 9 בנוכחותו ואת יחסי המין שקיים עם הנאשמת לאחר ביצועם, אלא רק
 10 צילומים שבחר תוך הסתרת חלקו בביצוע המעשים.
 11 כך גם לא סיפר הנאשם על המעשים שעשתה הנאשמת בקטין, בנוכחותו, למי
 12 שפנה אליו בקשר למערכת היחסים האלימה בינו לנאשמת כמו לאנשים שהיו
 13 מעורבים בהתקנת המצלמות בדירתו ובעריכת הדיסקים המצולמים, לפרופ'
 14 שטראוסברג שבדקה את הפורנסים של הקטין, לגורמי רווחה, למרפאה
 15 הטבעית יפה קליין, ממנה קיבל הנאשם תכשירים טבעיים עבור הנאשמת
 16 ולד"ר דנינו, שחר בן אור ולד"ר מה-נעים.
 17
 18 בעוד שהנאשמת סובלת מהפרעת אישיות, אם כי כפי שנקבע בהכרעת הדין לא
 19 נשללו יכולותיה הקוגניטיביות ויכולת הרציה שלה, הרי מצבו הנפשי של
 20 הנאשם מעט שונה. הוא היה מודע היטב למעשיה של אשתו, במהלכם נכה, אך
 21 מתוך רצונו להפיק הנאה מיחסיו עימה היה מוכן שיעשה שימוש בבנם
 22 המשותף כאמצעי המעורר אותה לקיום יחסי מין עימו.
 23
 24 אשר על כן, הגענו למסקנה שיש לגזור על שני הנאשמים עונש זהה.
 25
 26
 27
 28
 29
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 המעשים שעשו הנאשמים בקטין גרמו לו נזקים נפשיים כמתואר בתסקיר נפגע
2 עבירה.
3 איננו מקבלים את טענת ב"כ הנאשמת, שאין לייחס כל משקל לכתוב בתסקיר
4 מאחר ועורכת התסקיר לא שוחחה עם הקטין. מדובר בקטין שהינו כיום כבן
5 חמש שנים וחצי ותאור התנהגותו ע"י הוריו המאמצים והגנת מצדיק את
6 ההחלטה שלא לשוחח עימו.
7 התנהגותו של הקטין כלפי אמו, הדברים שאמר לה כפי שמובאים בתסקיר,
8 וכן התנהגותו בגן מלמדים על קשר ישיר למעשים המיניים שנעשו בו, ואין
9 לקבל את הטענה כי התנהגות זו שתוארה ע"י אלה שהקטין נמצא במחיצתם
10 כל שעות היממה, מקורה באירועים אחרים.
11
12 איננו מקבלים טענת ב"כ הנאשמים שאין לייחס משקל לכתוב בתסקירי
13 המבחן ובדו"חות המסוכנות שנערכו לגבי הנאשמים שכן מדובר בחוות דעת
14 שנערכו ע"י אנשי מקצוע מיומנים ומהימנים, שהסתמכו על מסמכים שהיו
15 בפניהם כמתואר בכל אחד מהם, על בדיקות שערכו לנאשמים ועל שיחות
16 שקיימו איתם.
17 גם אם תוו"ד המסוכנות שנערכה לגבי הנאשמת מייחסת לה מעשים שעשתה
18 בקטין במשך 5 חודשים, כפי שנכתב בפרוט האישום, ולא רק במהלך 3 ימים,
19 אין בכך כדי לפגוע בממצאי ומסקנות מעורבת המסוכנות שכן מדובר במעשים
20 מגוונים שבוצעו באינטנסיביות בקטין כמתואר לעיל, אשר גרמו לו את הנזקים
21 המתוארים בתסקיר הנפגע.
22
23 יש בהתייחסותם של כל אחד מהנאשמים למעשים שנעשו בקטין, ולצורלו של
24 הקטין, ולצורך של כל אחד מהם בתהליך טיפולי כדי להוות נסיפה לחומרה.
25
26
27
28
29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 (א) הנאשמת התקשתה לחתייחס למעשים שביצעה בקטין והייתה מנותקת
 2 רגשית וגילתה יחס אפאתי למתרחש. היא לא גילתה תובנה למעשיה או
 3 אמפתיה לקטין בפני מעריכת המסוכנות אלא ראתה עצמה קורבן.
 4 מאחר ולא ראתה עצמה כמסוכנת ושללה כוונה מינית, היא לא נמצאה
 5 מתאימה להשתתף בהליך טיפולי, ומסוכנותה המינית לטווח ארוך
 6 גוברת.
- 7
- 8 (ב) הנאשם הפחית את חלקו בביצוע המעשים והשליך את האחריות
 9 לביצועם על הנאשמת. הוא טען שאינו זקוק לטיפול נוסף על הטיפול
 10 הפסיכולוגי שקיבל לאחר המעשים ונכונותו להשתלב בטיפול נובעת
 11 מההליך המשפטי, ולא מתוך הבנתו שהוא זקוק להליך טיפולי נוסף.
 12 חרף האמור לעיל, איננו מתעלמים מכך שמעריכת המסוכנות העריכה
 13 את מסוכנותה המינית של הנאשמת כבינונית לטווח ארוך, ומעריך
 14 המסוכנות העריך את מסוכנותו המינית של הנאשם כבינונית-נמוכה.
- 15
- 16 7. לקולת עונשיהם של הנאשמים אנו זוקפים את עברם הנקי ובמידה הראויה גם
 17 את חמש השנים שחלפו מאז עשיית המעשים, שבמהלכן התנהל ההליך
 18 המשפטי לאחר שהנאשמים כפרו במיוחס להם, ושניהם היו נתונים במעצר
 19 בית תקופה ממושכת.
- 20 יחד עם זאת, האינטרס הציבורי שבהקעת מעשיהם של הנאשמים והרתעתם,
 21 כמו גם הרתעת אחרים שכמותם מלהתעלל בקטינים ולעשות בהם מעשים
 22 מגוונים כדי לספק יצרים מיניים אפלים - גובר על כל הנסיבות המקלות.
- 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28.10.10

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

9. לאור כל האמור לעיל, אנו מטילים על כל אחד מהנאשמים את העונשים
 כדלקמן:
- א. חמש שנות מאסר בפועל.
- ב. 18 חודשי מאסר ע"ת, והתנאי הוא שלא יעברו תוך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר עבירת מין המנויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין תשל"ז-1977 מסוג פשע או עבירה המנויה בסימן ו' 1 לחוק הנ"ל מסוג פשע.
- ג. שישה חודשי מאסר ע"ת, והתנאי הוא שלא יעברו תוך 3 שנים משחרורם ממאסר עבירת מין המנויה בסימן ה' לפרק י' לחוק הנ"ל מסוג עוון או עבירה המנויה בסימן ו' 1 לחוק הנ"ל מסוג עוון.

הודעה לנאשמים זכותם לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"א, 28 אוקטובר 2010, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשמים.

א. טל - אבי"ד	י. אמסטרדם	ר. לבחר שמונ
שופט	שופטת	שופטת

22
23
24
25